

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4111/2022
28.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јовчић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Врање, кога заступа пуномоћник Александра Стошић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1939/21 од 17.01.2022. године, у седници одржаној 28.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1939/21 од 17.01.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1939/21 од 17.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1405/19 од 13.07.2021. године, ставом првим изреке, укинута су у целости решења о издавању платног налога Основног суда у Врању и то решење ПЛ 596/19 од 24.07.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара по рачуну бр. 253/2019 од 08.05.2019. године, са законском затезном каматом почев од 17.05.2019. године до исплате, као и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара, и решење ПЛ 658/19 од 08.08.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара по рачуну бр. 332/2019 од 08.05.2019. године, са законском затезном каматом почев од 17.05.2019. године до исплате, као и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара, те је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени исплати ове износе. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 66.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1939/21 од 17.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (став 1.). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни суд је имао у виду да из навода ревизије тужиоца не произлази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса. Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, с обзиром да правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, па овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП и у складу с тим одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба са предлогом за издавање платног налога у овој правној ствари поднета је 22.07.2019. године ради наплате дуга по основу пружених адвокатских услуга, а вредност предмета спора по сваком платном налогу је 6.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је ревизија тужиоца недозвољена у смислу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**